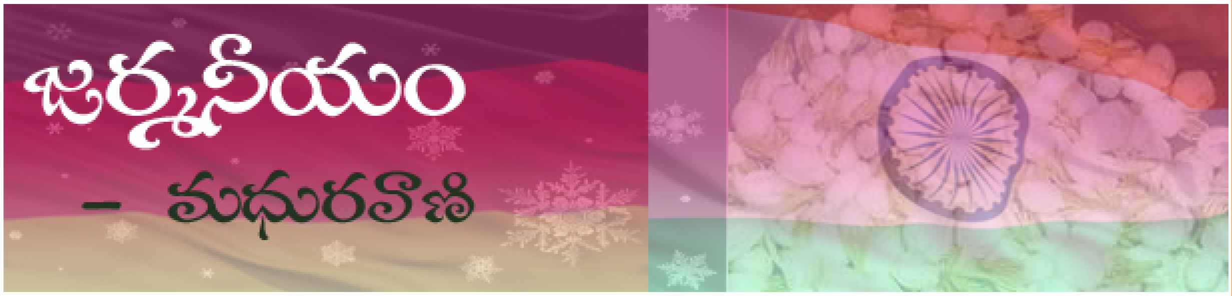

దోసెడు మంచు పూలు.. గుప్పెడు గుండె ఊసులు..

మనం ఎవరింటికైనా వెళ్ళినా, ఎవరైనా మనింటికి వచ్చినా గుమ్మంలోనే ఒకరినొకరు పరిచయం చేసుకోవడం సంప్రదాయం కదా! అందుకనీ...

"నమస్తే అండీ."

"నమస్తే.. ఎవరమ్మా నువ్వు?"

"నేనండీ. మధురని.."

"మధురా.. పేరు ఎక్కడో విన్నట్టుందే.."

"మరేనండీ.. ఇదివరలో ఇక్కడే కౌముది గడపలో కూర్చుని మీకు కొన్నికథలు చెప్పాను కదండీ.."

"ఆఆ.. గుర్తొచ్చింది.. ఏంటమ్మా సంగతి.. ఇలా వచ్చావేం?"

"మరేంలేదండీ.. తీరిగ్గా కూర్చుని కాసేపు మీతో సరదాగా మాదేశం కబుర్లు చెపుదామని వచ్చానండీ.."

"మీదేశమా.. నువ్వు ఎక్కడ ఉంటావేంటి?"

"నేను జర్మనీలో ఉంటానండీ. అప్పుడే పావొంతుపైన జీవితం ఇక్కడే గడిచిపోయిందండీ మరి.. అందుకే మాదేశం అనేసాను."

"ఏంకబుర్లు చెప్తావేంటి.. ఏదో దోసెడూ గుప్పెడూ అంటున్నావే?"

"మరేనండీ.. మన ఆంధ్రదేశంనుంచీ ఈ దేశానికి ఎగిరొచ్చాక ఇన్నేళ్ళలో ఎన్నెన్ని మంచుపూలవానల్లో తడిసానో కదండీ.. ఆ జ్ఞాపకాల ఊసుల్ని నెలకో దోసెడైనా నింపుకొచ్చి మీ అందరితో పంచుకుందామనీ.."

"ఓహో.. మంచిపనే.. మరి మమ్మల్నేం చెయ్యమన్నావిప్పుడు?"

"మీరేం చేయక్కర్లేదండీ. ఎంచక్కా వేడిగా కాఫీనో, టీనో పక్కనపెట్టుకుని, వెచ్చగా చెంపన చేతులు పెట్టుక్కూర్చుని హాయిగా నేచెప్పే కబుర్లన్నీటికీ ఊ కొడితే చాలు.. అదే మహాభాగ్యం.."

"ఊ.. కానివ్వు మరి.. శుభం.. నీదేఆలస్యం!"

:-)

రంగులు మారే కాలం వచ్చింది!

జర్మనీలో ఆగస్టు నెలతోనే వేసవికాలం ముగిసినా సెప్టెంబరులో కాస్త ఎండా, కాస్త చలీ అటూ ఇటూ మారుతూ దాదాపు పది నుంచి ఇరవై డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్ దాకా ఉష్ణోగ్రతలు ఉంటాయి. సెప్టెంబర్, అక్టోబర్, నవంబర్ మూడు నెలలని కలిపి ఇక్కడ Autumn గా చెప్పుకోవచ్చు. సెప్టెంబర్లో చలి కొద్ది కొద్దిగా పెరుగుతూ ఇన్నాళ్ళు అందరిదీ ఒకే మాటన్నట్టు ఆకుపచ్చగా ఉన్న చెట్లన్నీ మెల్లమెల్లగా ఒక్కో ఆకూ, కొమ్మా క్రమంగా తలో రంగూ పులుముకోడం మొదలుపెడతాయి. అక్టోబర్ వచ్చేసరికి ఉష్ణోగ్రతలు మరి కొంచెం తగ్గి సగటున 15 నుంచి 5 మధ్యలో మారుతుంటాయి. వేసవికాలమంతా సుదీర్ఘమైన పగళ్ళని కానుకగా ఇచ్చిన సూర్యుడు కాస్తా శిశిరపు తెరలు తీయగానే నెమ్మదిగా మబ్బుల చాటున మొహం చాటేయడానికి అలవాటుపడి రానురానూ పగలు నిడివి తగ్గిపోతూ ఉంటుంది. చాలా సార్లు పగటి పూట సూర్యుడి జాడ లేక ఆకాశమంతా మబ్బు పట్టినట్టు మసక మసగ్గా ఉండి ముందు ముందు రాబోయే చలికాలపు చీకటి రోజులకి మనల్ని సిద్ధం చేయడం ఆరంభిస్తున్నట్టుంటుంది.

రాత్రిళ్ళు మనం అలా నిద్రలోకి జారుకోగానే బయటంతా దట్టంగా హిమపాతం కురవడం మొదలవుతుంది. మామూలు వర్షంలా దడదడమని హడావుడి చెయ్యకుండా మౌనంగా, మృదువుగా కురుస్తుంటుంది తెల్లారేదాకా. ఉదయాన్నే అంతటా చిక్కగా అలముకుని ఉన్న పొగమంచు మొత్తం ప్రపంచాన్నే మాయం చేసిందేమో అన్నట్టు భ్రమింపచేస్తూ చెట్టు, పుట్టా, కొంపా, గూడు, అన్నీటినీ తనలో దాచేసుకుని దర్శనమిస్తుంది. అలా సన్నగా తెరలు తెరలుగా కురుస్తున్న పొగమంచులో ఒక్కో తెరనీ తప్పించుకుంటూ తన కొంగు చాటున దాచేసిన రంగు రంగుల చెట్లన్నీటినీ ఒక్కొక్కటిగా వెలికితీస్తూ ముందుకి పోతుంటే భలే సరదాగా ఉంటుంది. ఆకుపచ్చటి గడ్డిపోచలన్నీ రంగు మార్చి తెల్లతెల్లగా మెరుస్తున్నాయేమిటా అని దగ్గరగా వెళ్ళి చూస్తే రాత్రంతా ఎవరో కూర్చుని శ్రద్ధగా

ఒక్కోటీ పొందికగా పేర్చినట్టు కోట్ల కొద్దీ మంచు ముత్యాలు కనిపిస్తాయి. పువ్వులు, మొగ్గలూ కూడా ఆ మంచు బిందువులని ధరించి తమ సౌందర్యానికి మరిన్ని సొబగులు అద్దుకుని మురిసిపోతుంటాయి. అంతటి అందాన్ని చూసి ముచ్చటపడి చేత్తో వాటిని తాకీ తాకగానే చప్పున మంచు ముత్యాలన్నీ చప్పున జారి నేలపాలైపోతాయి. ఉస్సూరుమనుకునేసరికి మన ఒంటి మీద కూడా బోల్డన్ని చిరు చిరు హిమబిందువులు వచ్చి వాలతాయి. కళ్ళ ముందు దట్టంగా కురుస్తున్న పొగమంచుని కళ్ళు విప్పార్చి చూస్తూ, కనురెప్పల కొసలపై అలవోకగా చేరిపోతున్న మంచు తుంపర్లని తుడుచుకుంటూ, తడి చెంపలు నిమురుకుంటూ, సన్నగా వణికిపోతూ నడుస్తున్నప్పుడు కలిగే చిత్రమైన అనుభూతి ఈ శిశిర ఋతువు తెచ్చిచ్చే ఓ అందమైన కానుక!

జర్మన్లకి నడకంటే మహా ప్రీతి. ఒక్క వాకింగే కాదు, రన్నింగ్, జాగింగ్, ట్రెక్కింగ్, సైక్లింగ్ లాంటివన్నీ ఇక్కడ దాదాపు అందరి దగ్గరా తరచూ కనిపించే వ్యాపకాలు. ఏ ఊర్లో అయినా పార్కులు, గార్డెన్లతో పాటు చుట్టుపక్కల చిట్టడవుల్లో 'జాగింగ్ పాత్స్' ఉంటాయి. వేసవికాలంలో అలా చెట్ల మధ్యన సన్నటి మట్టిదారుల్లో నడవడమో, పరిగెత్తడమో వీళ్ళకి చాలా ఇష్టమైన పని. అలాగని చలికాలం వచ్చిందని వ్యాయామాలు ఏమీ మానెయ్యరు. Woods లో కాకపోయినా వీలయిన చోట్ల పరిగెత్తడమో, జిమ్ లకు వెళ్ళడమో, రకరకాల ఆటలు ఆడడమో చేస్తుంటారు. మనకి అన్నీటికన్నా క్రికెట్ మీద మక్కువ ఎలాగో ఇక్కడ వీళ్ళకి ఫుట్ బాల్ పిచ్చి ఎక్కువ. కానీ అదొక్కటే అని కాకుండా మిగిలిన అన్నీ రకాల క్రీడలకి కూడా బాగానే ఆదరణ ఉన్నట్టుంటుంది. ప్రపంచం మొత్తమ్మీద ఎక్కువ ఒలంపిక్ మెడల్స్ సాధించిన దేశాల జాబితాలో జర్మనీ మొదటి ఐదు స్థానాల్లోపే ఉందంటేనే తెలిసిపోతుంది కదా వీళ్ళు ఎంత క్రీడాభిమానులో!

మామూలు జనాలు కూడా ఎక్కువ శాతం మంది శరీరాకృతి, ఆరోగ్యం దృష్ట్యా వ్యాయాయం తప్పక చేసే పని. మన దగ్గర చిన్నపిల్లలు, స్కూలుకెళ్ళే పిల్లలు తప్ప మిగతా వారు సైకిళ్ళ వాడకం బాగా తగ్గిపోయింది. బహుశా దీనికి కారణం మోటార్ బైకులు కొనుక్కునే స్థోమత ఉన్నప్పుడు ఇంకా సైకిల్ మీద తిరగాల్సిన అగత్యం ఏముందని కావచ్చు. పక్కవీధికి వెళ్ళాలన్నా బైకు మీద తిరిగేవాళ్ళు చాలామందే ఉంటారు కదా. కానీ ఇక్కడ మాత్రం స్థోమతతో సంబంధం లేకుండా కార్లున్న వాళ్ళు కూడా సైకిళ్ళు విరివిగా వాడుతుంటారు. వేసవికాలంలో అయితే ఎక్కడ చూసిన చిన్నా పెద్దా అందరూ సైకిళ్ళు తొక్కుతూ కనిపిస్తారు. ఔత్సాహికులందరూ కలిసి సైకిల్ టూర్లు వేసుకునే క్లబ్స్ లాంటివి కూడా ఉంటాయి. సైకిల్ తొక్కడం మీద వీళ్ళకి ఎంత ప్రీతి అంటే మనం ఏ సైకిలు షాపుకి వెళ్ళి చూసినా బోల్డన్ని రకాల సైకిళ్ళు వందల్లో మాత్రమే కాకుండా వేల యూరోల్లో కూడా ఉంటాయి. అంటే దాదాపు కారు కొనుక్కునేంత ఇష్టంగా సైకిళ్ళు కొని వాడుతుంటారన్నమాట వీళ్ళు. ఆర్థిక స్థాయి, ఉద్యోగ స్థాయి, వయసు తేడాలేవీ లేకుండా డెబ్బై ఎనభై ఏళ్ళ బామ్మలు, తాతలు కూడా సైకిళ్ళ మీద తిరుగుతూ కనిపిస్తుంటారు. ఒకోసారైతే సూట్లు వేసుకుని సైకిల్ మీద వెళ్తున్న వాళ్ళని చూస్తే భలే తమాషాగా అనిపిస్తుంది. మా అందరిలాగానే మా ప్రొఫెసర్ గారు చలికాలంతో సహా రోజూ ల్యాబ్ కి సైకిల్ మీదే వస్తుంటారు.

ఒక పది కిలోమీటర్ల వరకంటే రోజూ సైకిలు మీద తిరగడానికి వీలవుతుంది కానీ మరీ ఎక్కువ దూరం ప్రయాణాలకి సైకిలుతో కష్టం కదా. సొంతంగా కారున్నా లేకపోయినా చాలామంది పబ్లిక్ ట్రాన్స్పోర్ట్ అంటే రైళ్ళు, మెట్రోలు, ట్రాములు, బస్సులు ఎక్కువగా వాడతారు. నగరాలు, పట్టణాలు అన్నింటిలోనూ రవాణా వ్యవస్థ చాలా సౌకర్యంగా ఉంటుంది. ఊరిలోని ప్రతీ మూలకీ వెళ్ళడానికి వీలుగా ఉండటమే కాక వీటన్నిటి రూట్ మ్యాప్ లతో వివరంగా మొత్తం ఊరికి సంబంధించిన పబ్లిక్ ట్రాన్స్పోర్ట్ మ్యాప్ ఉంటుంది. మనం కొత్తగా వెళ్ళినాసరే ఆ మ్యాప్ పట్టుకుని చాలా సులువుగా ప్రయాణం చెయ్యగలం. అలాగే మెట్రోలు, బస్సులు, ట్రాముల టైం టేబుల్ కూడా అన్నీ చోట్లా దొరుకుతుంది. ప్రతీ స్టాప్ లోనూ రాసిపెట్టి ఉంటుంది. రద్దీ ఎక్కువుండే ప్రదేశాల్లో, ఉదయం, సాయంత్రం ఆఫీసులకి వెళ్ళేవాళ్ళు ఎక్కువగా ఉండే 'రష్ అవర్' లో ప్రతీ పది నిమిషాలకీ ఒక మెట్రో రైలు ఉండటం లాంటి సౌకర్యాలు ఉంటాయి. ఇక్కడికి వచ్చిన కొత్తలో రైళ్ళు, ట్రాములతో పాటు అత్యంత అధునాతనంగా ఉండే మెర్సిడెస్ బస్సులని చూసినప్పుడు మాత్రం చాలా అబ్బురంగా అనిపించింది ఎందుకంటే అప్పటిదాకా మెర్సిడెస్ అంటే కార్లే తప్ప బస్సులు కూడా ఉంటాయని నాకు తెలీదు. బస్సులోంచి చిన్నపిల్లలతో ఉన్నవాళ్ళు బేబీ ప్రామ్ తో సహా దిగడానికి, అలాగే ముసలివాళ్ళు, వికలాంగులు బస్సు ఎక్కడానికి, దిగడానికి వీలుగా బస్సు

బస్ స్టాప్ లో ఆగినప్పుడు తలుపు ఉన్న వైపు అలా కొద్దిగా వంగుతుంది. ఇలా చిన్నవిగా కనిపించే ఇలాంటి సౌకర్యాలు కొన్ని చాలా గొప్పగా ఉపయోగపడతాయి అనిపిస్తుంది. ఇలాంటివే ఇక్కడ నివసించే మనుషుల జీవన నాణ్యతని మెరుగుపరుస్తుందనుకుంటాను.

చాలా దేశాల్లో లాగానే ఇక్కడ కూడా బస్సులకి, రైళ్ళకి డే పాస్లు, మంత్లీ పాస్లు లాంటివి తీసుకోవచ్చు. విద్యార్థులకి అయితే టికెట్లలో రాయితీలు కూడా ఉంటాయి. అలా కాకుండా ఒక ఊరికో, ప్రాంతానికో మొత్తంగా ఒక టికెట్ కొనుక్కుని దాని మీద అక్కడ ఉండే ఏ పబ్లిక్ ట్రాన్స్పోర్ట్ ని అయినా వినియోగించగలిగేలా టికెట్లు కొనుక్కోవచ్చు. రాష్ట్రం అంతా తిరగడానికి వీలయ్యేలా స్టేట్ టికెట్లు కూడా ఉంటాయి. డే టికెట్లు లాంటివి ఒక్కొక్కరికి కాకుండా గ్రూప్ గా కొనుక్కుంటే చవకగా వచ్చే ఆఫర్లు కూడా ఉంటాయి. ఉదాహరణకి బవేరియా స్టేట్ టికెట్ 38 యూరోలు పెట్టి కొనుక్కుంటే ఆ రోజు మొత్తం ఐదుగురు కలిసి ఆ రాష్ట్రమంతా ప్రయాణించవచ్చు. శని, ఆదివారాల్లో మాత్రమే లభించే వీకెండ్ టికెట్ ని 42 యూరోలు పెట్టి కొనుక్కుంటే ఆ ఒక్క రోజులో ఐదుగురు వ్యక్తులు కలిసి జర్మనీ అంతటా ప్రయాణించవచ్చు. సాధారణంగా ఇలాంటి టికెట్లు రీజియనల్ ఎక్స్ప్రెస్ (RE) స్థాయి వరకు మాత్రమే పనికొస్తాయి. ఇంటర్ సిటీ (IC), ఇంటర్ సిటీ ఎక్స్ప్రెస్ (ICE) లాంటి సూపర్ ఫాస్ట్ రైళ్ళకి ప్రత్యేకంగా టికెట్లు కొనుక్కోవాల్సి ఉంటుంది. జర్మనీలో ICE రైళ్ళు గంటకి 300 కిలోమీటర్ల పైనే ప్రయాణిస్తూ మిగిలిన అన్నీ రైళ్ళ కంటే అత్యంత వేగవంతంగా గమ్యస్థానాలకి చేరుస్తాయి. అంతటి వేగంగా ప్రయాణం తొందరగా అయిపోవడమే కాకుండా ఆ రైళ్ళ లోపల ప్రయాణీకులకి ఉండే సౌకర్యాలు చాలా అధునాతనంగా ఉంటాయి. బస్సులు, రైళ్ళకి సంబంధించిన టికెట్లు కొనుక్కోడానికి ప్రతీ స్టేషన్ లోనూ, కొన్ని స్టాపుల్లోనూ, బస్సుల్లోనూ, ట్రాముల్లోనూ టికెట్ ఆటోమాట్స్ ఉంటాయి. 'ఏటీఎం' లోనుంచి డబ్బులు తీసుకున్నట్టు సులువుగా వారికీ వారు టికెట్లు కొనుక్కుని వాడుకోవడమే! బస్సుల్లోనూ, రైళ్ళలోనూ తరచూ టికెట్ చెకింగ్ జరుగుతూ ఉంటుంది. టికెట్ లేకుండా ప్రయాణిస్తే అన్నీ చోట్లలాగే ఇక్కడ కూడా జరిమానా విధిస్తారు.

సైకిళ్ళు , రైళ్ళ సంగతి సరే మరి జర్మన్లు వీటిల్లో తిరగడం తప్ప కార్లు వాడరా అంటే అదెలా కుదురుతుంది మరి.. ఎందుకంటే జర్మన్ కార్లకి ప్రపంచవ్యాప్తంగా గొప్ప పేరు ప్రతిష్టలు ఉన్నాయి కదా! ప్రపంచంలోనే అత్యుత్తమ కార్ బ్రాండ్లు గా చెప్పుకునే BMW, Mercedes-Benz, Audi కంపెనీలకి జర్మనీ దేశమే పుట్టిల్లు. ఇవే కాకుండా Volkswagen, Porsche, Opel, Mini, Smart లాంటి ఆటోమొబైల్ మాన్యుఫాక్చరర్స్ కూడా జర్మన్ కంపెనీలే. ప్రపంచానికి గొప్ప కార్లు అందించేవారు వారు మాత్రం కార్లు వాడకుండా ఎలా ఉంటారు. అందుకని మిగతా అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో లాగే ఇక్కడ కూడా కార్ల సంఖ్య చాలా ఎక్కువే. కానీ, కార్లతో పాటు పైన చెప్పినట్టు మిగతావన్నీ కూడా విరివిగా వాడుతుంటారు ఇక్కడి ప్రజలు. జర్మనీలో కారు ఉంటే లక్జరీనే కానీ అది తప్పనిసరిగా అవసరం

అయిన నిత్యావసరం మాత్రం కాదని చెప్పవచ్చు. మరీ మారుమూల చిన్న చిన్న పల్లెటూళ్ళలో ఉండేవారికి మాత్రం రోజంతా అన్నీ వేళల్లో రైలు, బస్సు సౌకర్యాలు ఉండకపోవచ్చు కాబట్టి కారు తప్పనిసరి అవసరమేమో కానీ నగరాల్లో, పట్టణాల్లో ఉండేవారికైతే కారు లేకపోవడం వల్ల మరీ ఇబ్బందయితే ఉండదు.

జర్మనీలో ప్రజలకి, ప్రభుత్వాలకీ కూడా పచ్చదనం, పర్యావరణ పరిరక్షణ మీద శ్రద్ధ ఎక్కువే. చాలా అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో లాగే ఇక్కడ కూడా వీళ్ళకి అవసరమైనంత విద్యుత్ సమకూర్చుకోవాలంటే అణువిద్యుత్ ఉత్పత్తి తప్పనిసరిగా అమలులో ఉంది. అయితే 2022 కల్లా అణువిద్యుత్ ఉత్పత్తిని పూర్తిగా మానేయగలిగే విధంగా సోలార్ ఎనర్జీ, విండ్ ఎనర్జీ లాంటి renewable energy sources ని అభివృద్ధి పరచాలని జర్మన్ ప్రభుత్వం నిర్ణయం తీసుకుంది. దానిలో భాగంగా కొన్ని న్యూక్లియార్ పవర్ ప్లాంట్స్ ని మూసివేసి సోలార్ ఎనర్జీ, విండ్ ఎనర్జీ ని పెంచడం కోసం మరింత కృషి చేస్తున్నారు. జర్మనీలో వాతావరణస్థితుల ప్రకారం చూస్తే ఎండ ఉండేది చాలా తక్కువే అయినప్పటికీ ఇప్పుడు పర్ కాపిటా సోలార్ ఎనర్జీ కెపాసిటీ ప్రకారం చూస్తే ప్రపంచంలోని మిగతా అన్నీ దేశాల కన్నా జర్మనీ ఒక అడుగు ముందే ఉందట. కేవలం సోలార్ ఎనర్జీ ప్లాంట్స్ ఒక్కటే కాకుండా మామూలు జనావాసాలు, ఇళ్ళ మీద సోలార్ ప్యానెల్స్ పెట్టుకోవడం రానురానూ బాగా తరచుగా కనిపిస్తోంది ఇక్కడ. అలాగే పెట్రోలు, డీజిల్ లాంటి సహజ వాయువులతో మాత్రమే నడిచే వాహనాలు కాకుండా ప్రత్యామ్నాయ ఇంధనాలతో నడిచే వాహనాలు, విద్యుత్ తో నడిచే ఎలక్ట్రిక్ కార్లు మొదలైనవాటిని మరింతగా ప్రోత్సహించాలని కూడా జర్మన్ ప్రభుత్వం రకరకాల ప్రణాళికలు చేస్తోంది.

మానవ నాగరికత మరింత పైపైకి పోయేకొద్దీ ప్రకృతిలో మన చుట్టూ మనతో పాటు కలిసి బతకాల్సిన జంతుజాలానికి సమస్యలు ఎక్కువై వాటి మనుగడ కష్టంగా మారి అవి కనుమరుగైపోయే పరిస్థితులు తయారవుతున్నాయని, ఇది తక్షణం మారాలని పర్యావరణ శాస్త్రవేత్తలు అందరూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా చెప్తున్న విషయం. చాలా ప్రదేశాల్లో జంతువులు ఇబ్బంది పడకుండా ఉండడం కోసమని వాటికోసం మాత్రమే ప్రత్యేకంగా కొన్ని బ్రిడ్జిలు లాంటివి కట్టడం కొంతవరకూ ఉపయోగిస్తుందని నిపుణుల సలహా. అంటే ఒక ప్రాంతం నుంచీ ఇంకో ప్రాంతానికి సహజంగా జరగాల్సిన జంతువుల రాకపోకలని మధ్యలో మనుషులు, రోడ్లూ, వాహనాలు అడ్డుకోకుండా ఉండేలా అన్నమాట. ఈ బ్రిడ్జిల మీదకి మనుషులు వెళ్ళడం నిషిద్ధం అన్నమాట. ఒకవేళ ఎవరైనా అలా వెళితే వాళ్ళకి జరిమానాలు విధిస్తారు. ఇలాంటి 'animal-only' గ్రీన్ బ్రిడ్జిల నిర్మాణం కోసం ఇప్పటికే జర్మనీ ప్రభుత్వం బోల్డు మిలియన్ల డాలర్లు ఖర్చు చేసిందట. వచ్చే పదేళ్ళలో ఇంకా చాలా మిలియన్ల యూరోలు ఖర్చు పెట్టి ఇలాంటివి మరిన్ని కట్టాలనే ప్రణాళికలు కూడా ఉన్నాయట.

మనిషి రోజు రోజుకీ అభివృద్ధి, టెక్నాలజీ అంటూ ఎంతదాకా పరుగులు తీస్తున్నా సరే మన చుట్టూ ఉన్న ప్రకృతి, పర్యావరణ పరిరక్షణ విషయంలో కూడా ఎంతోకొంత బాధ్యతాయుతంగా ప్రవర్తించడం, ఆ దేశం ఈ దేశం అని కాకుండా అందరం ఎవరి పరిధిలో వారు చెయ్యగలిగినంత మేరకు కృషి చెయ్యడం మనందరి సమిష్టి కర్తవ్యం కదూ!

మరో దోసెడు కబుర్లు వచ్చే నెలలో...

రచయిత్రి బ్లాగు

http://madhuravaani.blogspot.com

COMMENTS